

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/102/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010628
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7219010628.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Františka Ševčoviča, v trestnej veci proti obžalovanému C. H., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. januára 2022, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 25.11.2021, sp. zn. 4T/34/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému C. H., nar. XX.X.XXXX v V., trvale bytom V., G.. M. XX, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Košice ukladá podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák., § 39 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. pre účely výkonu trestu zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného C. H. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v V. na Č.V. G. si dňa 31.1.2019 od doposiaľ presne nezistenej osoby zakúpil za 70 € 7,76 g rastliny rodu Cannabis (konope) s priemernou koncentráciou 20,3 % hmotnostných THC, čo zodpovedá najmenej 15 obvykle jednorazovým dávkam na použitie a 0,47 g hašiša s priemernou koncentráciou 18,5 % hmotnostných THC, čo zodpovedá najmenej 3 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, kde uvedené látky sú v zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a následne uvedené látky prechovával u seba až do 22:30 hod. dňa 1.2.2019, kedy bol v V. v pivárni G. N. W. Š. G. X zadržaný príslušníkmi OR PZ, pričom rozsudkom Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 6T 84/2016 z 9.2.2017, právoplatným toho istého dňa bol uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných

a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. pre účely výkonu trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaný C. H. a prokurátor. V dôvodoch odvolania prokurátor uvádza, že okresný súd obžalovanému zohľadnil priznanie a oľutovanie skutku, ktoré vyjadril vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 25.11.2021. Uvedené vyjadrenie obžalovaného, ako aj jeho pomoc orgánom činným v trestnom konaní súd vyhodnotil ako pohľadujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák. Ako pritažujúcu skutočnosť hodnotil, že sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre rovnakú trestnú činnosť. Pomer pohľadujúcich okolností podľa súdu prevažoval. Obžalovaný bol doposiaľ 1 - krát súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 9.2.2017, sp. zn. 6T/84/2016, ktorým mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, t.j. do 10.2.2020 s probačným dohľadom, trest prepadnutia veci a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Hodnotenie obžalovaného z miesta bydliska má evidenčný charakter. Posledným zamestnávateľom je hodnotený kladne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, t.j. na dolnej hranici. Pri jeho zaradení pre účely výkonu trestu súd postupoval podľa § 48 ods. 4 Tr. zák.

Prokurátor s právnymi úvahami súdu sa nestotožnil, a to z týchto dôvodov. V prvom rade obžalovaný už bol odsúdený za zločin, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/84/2016. Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, v takom prípade sa ustanovenie odsek 4 nepoužije. Prokurátor zastáva názor, že súd mal ukladať trest podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Dolná hranica trestnej sadzby sa teda mala upraviť minimálne na 12,5 roka, z čoho je zrejmé, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov je v rozpore s ustanovením § 38 ods. 5 Tr. zák.

Obžalovaný popieral spáchanie trestnej činnosti, pričom až v záverečnej reči sa priznal a oľutoval trestnú činnosť. Priznanie samo osebe nemožno automaticky považovať za napomáhanie k objasneniu trestnej činnosti. Prokurátor navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a pri nezmenenom výroku o vine a ochrannom liečení uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12,5 roka a pre výkon tohto trestu obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a to tak, že konzekvencie z prvotného nezákonného zákroku a nezákonnosti vydania veci sa preniesli aj do ďalších nezákonností. Na hlavnom pojednávaní boli ako svedkovia vypočutí aj vo veci konajúci policajti. V zmysle rozhodnutia NS SR, sp. zn. 2 Tdo V 12/2014 zo dňa 22.08.2016 postavenie orgánu činného v konkrétnej trestnej veci je nezlučiteľné s postavením svedka v nej, pretože o tom, akým spôsobom prebiehal úkon trestného konania, a aký je jeho obsah, svedčí zápisnica o úkone, resp. iná listina o zákonných náležitostiach tohto úkonu, ktoré vyhodnocuje súd v rámci hodnotenia dôkazov. Použitie výsluchov zasahujúcich kriminalistov, resp. vo veci konajúcich policajtov k nim vykonávaných úkonov, resp. k iným súčasťam spisového materiálu, je ústavne neprípustné. V naznačenom kontexte upozornil aj na ďalšie nezákonné dôkazy, a síce úradné záznamy, z ktorých súdy vychádzali najmä v otázke určenia okamihu úkonov polície a ich obsahu. Úradný záznam spísaný pred začatím trestného stíhania nie je možné použiť v konaní pred súdom ako dôkaz (R26/ 1989), úradné záznamy nie sú dôkaznými prostriedkami a nejde teda o listinné dôkazy.

Podľa názoru obžalovaného Slovenská republika neimplementovala ustanovenia rámcového rozhodnutia Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, najmä článok 4, v spojení s článkom 49 Charty základných práv Európskej únie ((Článok 49: Zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov) 1. Nikoho nemožno odsúdiť za konanie alebo opomenutie, ktoré v čase, keď bolo spáchané, nebolo podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva trestným činom. Takisto nesmie byť uložený trest prísnejší, než aký bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu. Ak po spáchaní trestného činu zákon ustanovuje miernejší trest, uloží sa tento trest. 2. Tento článok nebráni súdeniu a potrestaniu osoby za konanie alebo opomenutie, ktoré v čase, keď bolo spáchané, bolo trestné podľa všeobecných právnych zásad uznávaných spoločenstvom národov. 3. Prísnosť trestov nesmie byť neprimeraná trestnému činu.)

Nedodržanie práva Európskej únie je najvýraznejšie v kontexte osôb stíhaných za prechovávanie a predaj rastlín rodu konopa. Napriek nízkej úrovni poškodenia zdravia a spoločnosti, ktorú tieto trestné činy predstavujú, slovenské právo v takýchto prípadoch predpisuje neprimerane drakonické tresty, vrátane trestu odňatia slobody až na dvadsaťpäť rokov a obligatórneho prepadnutia majetku páchatel'a. Danú neprimeranosť a prísnosť práva zvyrazňuje aj ad hoc nesystematický mechanizmus určovania závažnosti trestných činov, čo robí príslušné slovenské ustanovenia rozporné aj s požiadavkou, aby boli trestnoprávne sankcie primerane predvídateľné.

Obžalovaný zastáva názor, že držbu marihuany kvalifikovanú podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona (prípadne § 172 ods. 3) je nutné v zmysle rámcového rozhodnutia 2004/757/SVV chápať ako prechovávanie. Akceptuje, že členské štáty môžu za prechovávanie drog (aj pre vlastnú spotrebu), stanoviť vyšší trest ako je trest 1 až 3 resp. 5 až 10 rokov, ukladanie trestu v sadzbe 10-15 rokov za 7,76 g sa však minimálne javí ako neopodstatnené lipnutie na predstave, že „čím vyšší trest pre páchatel'a, tým lepšie pre spoločnosť“. Je tak namieste sa pýtať, či je v súlade s čl. 4 rámcového rozhodnutia Rady 2004/757/SVV, v súlade so zásadou lojality podľa čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako i s čl. 82 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 83 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako i so zásadou rovnosti a so zákazom diskriminácie podľa článku 20 a 21 CFR, ako i s právom na spravodlivé súdne konanie, ktoré je garantované čl. 47 CFR, ako i s právom na primeraný trest, ktoré je garantované čl. 49 ods. 3 CFR, ako aj zásadou proporcionality a zásadou jednoty, účinnosti a prednosti práva Únie také ustanovenie vnútroštátneho zákona, akým je ustanovenie § 172 ods. 2 Trestného zákona postihujúce nedovolené prechovávanie drog v zmysle uvedeného rámcového rozhodnutia, ktoré neumožňuje súdu uložiť trest odňatia slobody na spodnej sadzbe nižšej ako 10 rokov a bez možnosti zohľadniť zásadu individualizácie trestu? Teda povedené inak, je možné uložiť trest nad 10 rokov v prípadoch, kedy je z vykonaného dokazovania nepochybné, že zaistená marihuana slúžila výlučne na osobnú spotrebu, kedy rámcove rozhodnutie ukladá uložiť trest s hornou hranicou 1-3 roky?

Slovenské právo a jeho aplikácia v praxi okrem porušenia zásady proporcionality porušuje aj požiadavku, aby trestnoprávne sankcie boli predvídateľné. Táto požiadavka je súčasťou zásady zákonnosti trestných sankcií zakotvenej v článku 49 ods. 1 CFR, ktorá sa v súlade s článkom 52 ods. 3 CFR považuje za takú, ktorá má rovnaký význam a rozsah ako článok 7 ods. 1 Dohovoru. Ako uvádza Súdny dvor Európskej únie vo veci C-634/18, „zákon musí jasne definovať trestné činy a sankcie, ktoré za ne ukladajú (...), ak je to potrebné, s pomocou výkladu súdu“. Ak však výklad kľúčových pojmov týkajúcich sa trestných činov a sankcií závisí od posúdenia vnútroštátnymi súdmi od prípadu k prípadu, musí byť výklad „primerane predvídateľný“. Značná odchýlka v uplatňovaní príslušných ustanovení Trestného zákona, v dôsledku ktorej je možné dva identické prípady posudzovať rozdielne, svedčí o neexistencii predvídateľnosti v slovenskom práve.

Vo vzťahu k námietke okresnej prokuratúry, že súd nesprávne určil spodnú hranicu a nenavýšoval ju podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, ako aj to, že súd nesprávne priznal poľahčujúce okolnosti, uviedol, že zvýšením spodnej hranice na 12,5 roka by súd porušil zásadu ne bis in idem upravenú v ustanovení § 38 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, ako na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (vid'. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To/65/2018, NS SR, sp. zn. 3Tdo/27/2021). K námietke prokuratúry, že súd nesprávne vyhodnotil priznanie sa ako

poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona upozornil, že súd v rámci odôvodnenia špecifikoval, ako konkrétne napomáhal, a to tým, že uviedol od koho a kde drogu kúpil. Predmetné skutočnosti nie sú obsahom skutkovej vety, ale obsahom spisového materiálu. Preto nielen, že sa priznal ku skutku, oľutoval ho, ale uviedol ďalšie skutočnosti nad rámec skutku, a síce, že marihuanu si zaobstaral deň predtým, ako ho zadržali, keď bol na Sídlisku V., na ul. Č. U. V. za osobou s prezývkou V., ktorý mu v bráne asi za 70,- € predal marihuanu. Predmetné skutkové zistenia sa stali súčasťou operatívno-pátracích informácií. Prejavil vôľu pri identifikácii ďalších osôb a odhaľovaní trestnej činnosti iných osôb. To, či OČTK vyhodnotili dané zistenie ako operatívnu informáciu, alebo začali trestné stíhanie, nemá vedomosť. V neposlednom rade dal do pozornosti skutočnosť, že vec vydal.

Osobitne zdôvodnil možnosť aplikácie § 39 ods. 1 Trestného zákona. Oproti recidíve za iné trestné činy, je trestanie drogovej recidívy automaticky v rozmedzí 10-15 rokov bez zohľadnenia závažnosti skutku. Obžalovanému sa dáva za vinu najmä prechovanie sušiny o hmotnosti 7,76 gramov. Žiaľ, v roku 2016 sa mu stalo niečo podobné, keď mal pri sebe 13,32 gramov. Spoločenská závažnosť skutkov je mimoriadne nízka a to z dôvodu, že rozsah činu predstavuje 77,60 €. V jeho prospech je aj skutočnosť, že nenaplnil iný znak skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, ale len to, že spáchal obdobný skutok v minulosti. Dal do pozornosti, že za spáchanie skutku z minulosti hrozí mu premena trestu 2,5 roka, pričom osobitým trestom za rovnakú skutočnosť je navýšenie základnej sadzby. Pri akomkoľvek inom delikte by obdobná súhra okolností neznamenal takú neprimeranosť trestu.

V prípade, ak by sa súd nestotožnil s vyššie uvedeným, uviedol, že okolnosti daného prípadu, a síce, že sa priznal, oľutoval, spolupracoval, bol zamestnaný, drogu užíval z medicínskych dôvodov na tláenie bolesti po operácií, ako aj z rodinných dôvodov, nakoľko sa odsťahoval od mamy naspäť k otcovi, kde to mal ťažké, okolnosť, že hodnota drogy bola cca 70,- €, sú okolnosťami, ktoré samy osebe odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pocítoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, a pod.) Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, chorobu páchatel'a a pod. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu tohto ustanovenia len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Obdobný postup aplikoval Okresný súd Košice II v skutkovo zhodnom konaní sp. zn. IT/18/2021.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a e) Trestného poriadku prvostupňový rozsudok zrušil v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku ho podľa § 285 Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby. Za predpokladu, že odvolací súd bude názoru, že je vinný zo spáchania skutku, navrhol, aby mu bol v zmysle § 39 Trestného zákona mimoriadne znížený trest a bol odsúdený na trest odňatia slobody 5 rokov.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj

správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihladne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V predmetnej trestnej veci už Krajský súd v Košiciach konal a na verejnom zasadnutí dňa 11.11.2020 pod sp. zn. 4To/98/2020 rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V tomto uznesení sa odvolací súd vysporiadal s odvolacími námietkami obžalovaného, keď spochybňoval zákonnosť vydania vecí. Krajský súd uviedol, že pokiaľ obhajca obžalovaného C. H. spochybňuje zákonnosť vydania vecí, zápisnicu o vydaní vecí (č.l. 73) a poučenie (č.l. 75), krajský súd považuje za potrebné uviesť, že z obsahu zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 1.2.2019, sp. zn. ČVS:ORP-349/JU-KE-2019 (č.l. 13) vyplýva, že potom, čo služobný pes v kritickom čase označil taštičku podozrivého (v súčasnosti už obžalovaného C. H.), že by v nej mohli byť omamné a psychotropné látky, menovaný sám dobrovoľne následne vytiahol z taštičky jeden kus igelitového sáčku s obsahom sušiny zelenej farby a jeden kus okrúhlej plastovej dózy, v ktorom bol PVC sáčok s obsahom jeden kus guľičky zelenej farby, ktoré nápadne pripomínali marihuanu, a to nie je v rozpore s právom osoby neprispievať k vlastnému obvineniu. Po predložení týchto vecí sa stal C. H. podozrivým zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v zmysle § 171 ods. 1 Tr. zák.

Z úradného záznamu zo dňa 1.2.2019, sp. zn. ORPZ-KE-OKP7-844-003/2019 vyplýva, že na mieste bolo rozhodnuté operatívnu hliadku OKP OR PZ v Košiciach podľa § 85 ods. 2 Tr. por. o obmedzení na osobnej slobode okrem iných osôb aj u C. H. dňa 1.2.2019 v čase od 21.35 hod. do 22.30 hod. a menovaného k ďalšej realizácii prevzal dňa 1.2.2019 v čase o 23.30 hod. poverený príslušník PZ OO PZ Košice - Juh por. Ing. H. Č.. Z uvedeného preto bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že k vydaniu vecí podľa § 89 ods. 1 Tr. por., a to jeden kus igelitový sáčok zeleno-bielej farby s nápisom Golden Virginia o rozmeroch 135 x 130 mm s obsahom neznámeho množstva sušiny zelenej farby a jeden kus okrúhlej plastovej dózy ružovej farby o priemere 55 mm a výšky 20 mm, v ktorej sa nachádzal PVC priehľadný sáčok s uzatváraním o rozmeroch 40 x 70 mm s obsahom jeden kus guľky zelenej farby neznámeho zloženia, došlo po poučení, ktoré je zadokumentované na č.l. 75 až po predvedení C. H. na vyššie uvedené OO PZ Košice - Juh, čo je zrejme aj zo zápisníc o tomto procesnom úkone (č.l. 73, 75 trestného spisu). Vzhľadom na uvedené krajský súd preto nemá pochybnosť o zákonnosti postupu zasahujúcich policajtov, vrátane zaistenia vecí dôležitej pre trestné konanie podľa § 89 ods. 1 Tr. por., pretože uplatnený postup bol v súlade s vyššie citovaným ustanovením Trestného poriadku.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd však zistil, že znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. V. S.Š. uviedla, že dôležitú úlohu v danom prípade zohrávalo aj časové obdobie, od ktorého je obžalovaný konzumentom týchto látok, keďže uviedol, že marihuanu začal fajčiť ako 17 - ročný. Na otázku, či by sa vedela vyjadriť všeobecne a následne vo vzťahu k obžalovanému, t.j., či konzum konope aj viacročný môže mať za následok psychické a fyziologické zmeny odpovedala, že je to skôr otázka pre znalca z odboru toxikológie. Nemohla sa teda s presnosťou vyjadriť, aké to malo účinky na obžalovaného. Obžalovaný popísal, že užíva marihuanu od 17 rokov, rodičia sa mu rozviedli, keď mal 7 rokov, potom on žil v spoločnej domácnosti so starými rodičmi. Keď mu zomrela babka, staral sa sám o starého otca. Vyštudoval strednú priemyselnú školu dopravnú, potom chodil na vysokú školu leteckú, ktorú neukončil a pracoval ako rušňovodič. Prečo užíval marihuanu aj ďalej, keď bol za taký čin odsúdený uviedol, že nemyslel, že to môže mať také následky pre jeho trestnú činnosť, z ktorej je teraz obžalovaný. Marihuanu on nikdy nepredával, mal ju len pre seba a fajčil ju v spoločnosti priateľov len sporadicky, a títo ľudia boli priateľskí, kľudní, nevidel u nich žiadnu agresivitu, a preto to nepovažoval za také zlé. Svoje konanie oľutoval a charakteristiky má kladné.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené považoval za potrebné pribrať do konania znalca z odboru toxikológie, aby sa vyjadril k tým otázkam, na ktoré nebola kompetentná sa vyjadriť znalkyňa MUDr. V. S.. Okresný súd po pribratí znalca z odboru toxikológie mal tomuto vymedziť otázky v zmysle takom, aby sa znalec vyjadril, čo urobil konzum marihuany v rozsahu ako u obžalovaného od jeho 17 rokov, keď v tom čase bol mladistvý, a teda vo vývoji, až do jeho vzatia do väzby, t.j. 1.2.2019. Či vedel a mohol teda svoje konanie ovládať, keďže aj znalkyňa MUDr. V. S. uviedla, či viacročný konzum konope môže mať za následok psychické a fyziologické zmeny, že to je otázka na znalca z odvetvia toxikológie. Následne podľa záverov znalca z odvetvia toxikológie bolo potrebné znovu dopočuť znalkyňu MUDr. V. S., či nie je

potrebné vyšetrenie duševného stavu obžalovaného, aby bol prijatý nespochybniteľný záver o trestnej zodpovednosti obžalovaného.

Krajský súd tiež uviedol, že aj pri výroku o treste okresný súd bude musieť postupovať v zmysle § 165 Tr. por., vyhodnotiť osobu obžalovaného dôsledne s prihliadnutím na jeho osobné pomery tak, ako vyplynuli z doposiaľ vykonaného dokazovania a v prípade uznania viny uložiť zákonný a spravodlivý trest.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku podrobne rozviedol vykonané dôkazy a aj to, čo z nich vyplynulo. U obžalovaného C. H. zistil, že tento v prípravnom konaní spáchanie skutku priznal, uviedol, že marihuanu zakúpil za 70,- eur deň predtým od osoby prezývanej V. a pri policajnom zásahu dobrovoľne túto vydal, pričom povedal, že tovar patrí jemu. Marihuanu si kupoval kvôli tomu, že chodil na služobné cesty do F., kde nikoho nepoznal a fajčil ju kvôli zdravotným problémom. Pred dvoma - tromi rokmi spadol na bicykli a poranil si šľachu na kľúčnej kosti. Bol na operácii, kde mu dali do ramena kovový závit. Marihuanou si liečil občasné silné bolesti. Tiež popísal ako v podniku u N. sa uskutočnila policajná razia. Svedok R. Y. vypovedal, že pozná obžalovaného 4 - 5 rokov a označil ho ako nekonfliktného slušného človeka. Rovnako svedok K. H. vypovedal, že obžalovaného pozná z vysokej školy. Obžalovaný mal pri sebe niekedy marihuanu. Okresný súd vypočul celý rad príslušníkov Policajného zboru Mgr. C.F. N., Ing. R. Z., Mgr. H. V., Bc. Y. F., JUDr. R.E. Y., U. U., L. Č., Ing. H. Č., R. K., Ing. Y. J., ktorí vypovedali k priebehu procesných úkonov a ich výpovede sú podrobne rozvedené v rozsudku prvostupňového súdu. Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to úradného záznamu na č.l. 10, zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody z č.l.13-15, zápisnice o vydaní vecí s fotodokumentáciou č.l. 72-82, vyjadrenia KEÚ PZ č.l. 85, výsledkov toxikologického šetrenia č.l. 112 a pracovného posudku obžalovaného. Okresný súd vypočul znalkyňu kpt. Mgr. N. S., ktorá sa vyjadrila ku kvalite látky a kvantite množstva THC látky prítomnej v zaistenom materiáli. Priemerná stredná trieda obsahuje 6,1% - 20,0% THC, a v prípade obžalovaného sa jednalo o kvalitnejšiu odrodu - konope s hodnotou nad 20,1%, a takéto vyššie množstvo THC je schopné ovplyvniť psychiku človeka. Znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia MUDr. V. S. uviedla, že trvá na záveroch podaného znaleckého posudku na osobu obžalovaného.

K účinkom marihuany na človeka vypovedala, že všeobecne je známy účinok kanabinoïdov (marihuany) na celkový nervový systém. Účinné látky z marihuany prenikajú vdychovaním cez kapilárne membrány do krvi, a tak sa dostávajú do mozgu. Maximum účinkov sa prejaví do 10 minút a pretrváva zhruba 2-4 hodiny podľa dávky vyfajčených cigariet.

Účinky marihuany sa rôznia. U väčšiny užívateľov má marihuana euforizujúci účinok, t.j. spôsobuje dobrú náladu, smiech. U mnohých sa objavia poruchy vo vnímaní času, dokonca sa môžu objaviť aj snové alebo iluzórne zážitky. U častých konzumentov dochádza k opačnej reakcii, kedy sa objaví plač, úzkosť a niekedy až agresivita.

Vychádzala pri vypracovaní znaleckého posudku so zameraním na závislosť z údajov, ktoré mala k dispozícii vo vyšetrovacom spise, zo samotnej výpovede obžalovaného a z odbornej literatúry a všetky tieto podklady sú uvedené v znaleckom posudku.

Obžalovaný priznal experimentálne (5-krát) užívanie hašiša, ktorý patrí do skupiny kanabinoïdov, a táto časť jeho výpovede sa nachádza na strane 6 znaleckého posudku. Dôležitú úlohu zohrávalo aj časové obdobie, od ktorého je obžalovaný konzumentom týchto látok, keďže uviedol, že marihuanu začal fajčiť ako 17 ročný (užíval ju všetkými možnými spôsobmi, ako sám uvádzal).

Na otázku, či by sa vedela vyjadriť všeobecne a následne vo vzťahu k obžalovanému, t.j., či konzum konope aj viacročný, môže mať za následok psychické a fyziologické zmeny, odpovedala, že to je otázka skôr pre znalca z odboru toxikológie. Nemohla sa teda s presnosťou vyjadriť, aké mali účinky na obžalovaného. On ich popísal vo svojej výpovedi, v ktorej uviedol, že sa nepovažuje za osobu závislú od marihuany, ako uviedol vo výpovedi k trestnému činu pri znaleckom posudzovaní.

Uviedol, že mal obdobie, kedy 6 mesiacov bol bez drogy. Z medicínskeho hľadiska je možné ho považovať za osobu, u ktorej sa jedná iba o škodlivý konzum marihuany. Vyhodnotila situáciu ako počínajúcu závislosť aj vzhľadom k tomu, že nemala dostatok objektívnych údajov o jeho skutočnom konzume drog - obžalovaný do skutku nikdy nebol liečený psychiatrom.

Uviedla, že marihuana spôsobuje skôr psychickú závislosť, a to, že obžalovaný pokračoval v jej konzume možno považovať za experimentálne. Konope má analgetické účinky, vo všeobecnosti zmierňuje bolesť, má sedatívne účinky - upokojuje a má aj halucinogénne účinky. Užívaním však dochádza k poškodeniu mozgového tkaniva až k vzniku demencie. U dlhoročných konzumentov môže dôjsť k postihnutiu kognitívnych pamäťových funkcií, intelektových schopností, až môže vyústiť do demencie. Hlavným nositeľom účinku marihuany je THC. Účinok je relatívny a je založený na individuálnych fyzických a psychických dispozíciách konzumenta prípadne na jeho predchádzajúcich skúsenostiach s danou drogou. Tieto skutočnosti sa premietajú do rôznych podôb účinku konope.

Obžalovaný k výpovedi znalkyne uviedol, že cannabis znižuje bolesti a spôsobuje uvoľnenie, preto ho prevažne fajčil kvôli dlhodobým bolestiam v kolene a v ramene, načo znalkyňa reagovala, že skutočne utrpel úraz, ale z medicínskeho hľadiska toto nie je dôvodom na užívanie marihuany.

Prvostupňový súd doplnil dokazovanie pribatím znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. K. Y. V., Y., ktorá vypracovala Znalecký posudok č. XX/XX a bola na hlavnom pojednávaní dňa 6.5.2021 vypočutá.

K záverom znaleckého posudku uviedla, že na týchto v plnom rozsahu trvá.

U obžalovaného v rámci znaleckého vyšetrenia aj na základe štúdia spisového materiálu zistila viacročný konzum kanabinoïdov za účelom dosiahnutia eufórie, ako aj analgetických účinkov na potlačenie bolesti, čím v kontexte ďalších prejavov viedlo k postupnému rozvoju symptómov závislosti na užívaní marihuany, akým sú strata kontroly a pokračovanie v užívaní návykovej látky napriek konzekvenciám.

U obžalovaného sú prítomné racionalizačné mechanizmy k užívaniu drog, a v čase vyšetrenia bol k svojej závislosti parciálne kritický. Psychickou zmenou, ku ktorej došlo následkom užívania návykovej látky je u obžalovaného práve syndróm závislosti.

Čo sa týka fyzických zmien, neboli zistené žiadne somatické komplikácie pri závislosti.

V závere výpovede konštatovala, že ak bol obžalovaný v čase spáchania skutku pod vplyvom návykovej látky - marihuany, tak rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli nepodstatne znížené jej následkom. Podstatné zníženie týchto schopností alebo ich vymiznutie u obžalovaného nebolo zistené.

Napriek tomu, že nebola položená v znaleckom posudku otázka prognózy, vo všeobecnosti je pri syndróme závislosti vhodná protitoxikomanická liečba. Na otázku, či zistená závislosť predstavuje u obžalovaného hrozbu pre okolie odpovedala, že osoba so závislosťou ostáva závislou po celý život. Pokiaľ je táto osoba závislá, a je v trvalej abstinencii a nepácha drogovú trestnú činnosť, nepredstavuje pre spoločnosť nebezpečenstvo. Inou vecou však je, ak je osoba v stave aktívnej závislosti, t.j. aktívneho užívania drog. Vtedy možno predpokladať, že osoba so závislosťou sa bude dopúšťať trestnej činnosti súvisiacej so snahou zabezpečiť si drogu a mať ju pri sebe.

Závermi znaleckého posudku a vyjadrením znalkyne sa okresný súd riadil pri rozhodovaní o ukladaní ochranného protitoxikomanického liečenia.

Pri určení druhu a výmery trestu okresný súd prihliadal na ustanovenia § 36 a nasl. Tr. zák.

Obžalovanému zohľadnil priznanie a oľutovanie skutku, ktoré vyjadril vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 25.11.2021, pričom zároveň uviedol, že si uvedomuje dosah svojho konania, ktoré mu zmenilo život a viac sa ho nedopustí. Uvedené vyjadrenie obžalovaného, ako aj jeho pomoc orgánom činným v trestnom konaní okresný súd vyhodnotil ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák. Ako priťažujúcu skutočnosť hodnotil, že sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre rovnakú trestnú činnosť. Pomer poľahčujúcich okolností podľa súdu prevažoval. Obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 9.2.2017, sp. zn. 6T 84/2016, právoplatným toho istého dňa, ktorým mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov šesť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní

3 rokov, t.j. do 10.2.2020 s probačným dohľadom, trest prepadnutia veci a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Hodnotenie obžalovaného z miesta bydliska má evidenčný charakter, posledným zamestnávateľom je hodnotený kladne. K osobe obžalovaného okresný súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka T. Š., ktorý uviedol, že obžalovaného pozná od detstva a následne keď sa stal zamestnancom spoločnosti N., v ktorej bol zamestnaný ako rušňovodič od marca 2017, bol svedkovým podriadeným pracovníkom až do doby jeho zatknutia. Obžalovaný si plnil pracovné povinnosti k spokojnosti nadriadených a jedná sa o nekonfliktného človeka.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti obžalovanému okresný súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, t.j. na dolnej hranici trestnej sadzby určenej pre tento trestný čin. Zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti a priťažujúcu okolnosť vo výrokovej časti neuviedol okresný súd, ale v odôvodnení rozsudku okresný súd hovorí o priťažujúcej okolnosti.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

V prípade obžalovaného aj s prihliadnutím na jeho osobu, možnosti nápravy, napriek tomu, že sa dopustil opakovane drogovej trestnej činnosti, postupoval pri jeho zaradení pre účely výkonu trestu podľa § 48 ods. 4 Tr. zák., t.j. súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov.

V zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. obligatórne uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Vzhľadom na charakter trestnej činnosti a na základe záverov vyššie uvedených znaleckých posudkov uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák.

Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu o vine obžalovaného a právnu kvalifikáciu skutku podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. Kvalifikovanú skutkovú podstatu u obžalovaného založila tá skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 6T/84/2016 z 9.2.2017 bol uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. Obžalovaný zakúpil za 70,- eur 7,76g rastliny rodu Cannabis, čo zodpovedalo najmenej 15 obvykle jednorazovým dávkam a 0,47 g hašiša, čo zodpovedá najmenej trom obvykle jednorazovým dávkam na použitie. Z trestného spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/84/2016 odvolací súd zistil, že v tejto veci prechovával 26 obvykle jednorazových dávok marihuany pre vlastnú potrebu.

Čo sa týka uloženého trestu odvolací súd u obžalovaného C. H. tak ako aj súd prvého stupňa ponechal dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n) Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Priťažujúcu okolnosť odvolací súd žiadnu nezistil, a to preto, lebo odsúdenie Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 6T/84/2016 tvorí znak kvalifikovanej skutkovej podstaty. Preto argumentácia prokurátora v odvolaní, že prvostupňový súd mal pri ukladaní trestu použiť ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. pre opätovné spáchanie zločinu nemá opodstatnenie. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Pre trestný čin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. je trestná sadzba vymedzená v rozmedzí od 10 do 15 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností ako je to v prípade obžalovaného C. H., táto trestná sadzba predstavuje

10 - 13 rokov a 4 mesiace. V osobe obžalovaného C. H. odvolací súd zistil, že sa jedná o 28 - ročného mladého muža, pracujúceho ako rušňovodič. Z miesta bydliska a pracoviska je hodnotený kladne. Bol študentom na dvoch vysokých školách, ktoré neukončil. Marihuanu používal len pre svoju potrebu.

Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné u obžalovaného C. H. aplikovať ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a to jednak pre osobné pomery páchatel'a (ako sú vyššie rozvedené), a tiež pre okolnosti prípadu (množstvo a prechovávanie omamnej látky pre vlastnú potrebu).

Odvolací súd pri rešpektovaní práva na spravodlivý proces podľa § 2 ods. 7 Tr. por. a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie a článku 7 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na uloženie trestu výlučne na základe zákona, uložil obžalovanému C. H. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne, pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák.

Vo výroku o uložení ochranného dohľadu a ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou odvolací súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu, s týmto sa stotožnil, a aj s ich odôvodnením.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.